VĒRTĒJAM KOPĀ!

Droša ceļu satiksme novadā

Gan projekti, gan ikdienas uzturēšanas darbi

Autoceļu, ielu un ietvju uzturēšana ir ļoti nozīmīga gan pilsētās, gan lauku teritorijās. Sakārtoti ceļi ir garants drošākai ceļu satiksmei. Par to ikdienā rūpējas gan valsts autoceļu uzturētāji, gan pašvaldība, kuras pārziņā ir aptuveni 1600 km ceļu. Ceļu uzturēšana un atjaunošana prasa lielus līdzekļus, pašvaldība strādā, lai gan lauku teritorijās, gan pilsētās ceļu un ielu stāvoklis uzlabotos.

Aigars Šķēls iezīmē, ka darbi, uzturot ceļus un ielas, norit nepārtraukti.

Madonas novada domes priekšsēdētāja vietnieks komunālās saimniecības, teritorijas pārvaldības un attīstības jautājumos **AIGARS ŠĶĒLS** iezīmē:

— Kopumā vērtējot situāciju gan uz valsts autoceļiem, gan pašvaldības ceļiem, būšu optimists un teikšu, ka kopējā situācija mūsu novadā ir apmierinoša. Vienozīmīgi — vēl ir daudz, kur tiekties. Tas attiecas gan uz ceļu, grāvmalu stāvokli, gan ceļa zīmju redzamību un satiksmes organizēšanu. Protams, ir atsevišķas kritiskas vietas, par kurām jādomā, kā situāciju risināt. Tādas situācijas ir iezīmējušās, piemēram, Madonas pilsētā pie izglītības iestādēm. Rīta cēlienos pie vidusskolas, Valsts ģimnāzijas un pirmsskolas izglītības iestādes "Saulīte" ir ļoti liela plūsma. Konkrēti Valdemāra ielas posmam gar vidusskolu ir tehniskais risinājums un ir veikts finansējuma pieprasījums. Tāpat tiek domāts, kā rast risinājumu pie Madonas Valsts ģimnāzijas, lai bērniem būtu ērtāka un drošāka nokļūšana skolā.

Jautājums par gājēju pārejām vienmēr ir ar divām pilnīgi diametrālām pusēm. Daļa iedzīvotāju uzskata, ka gājēju pārejai jābūt teju katrā krustojumā, savukārt satiksmes organizēšanas speciālisti un „Latvijas Valsts ceļi" uzsver, ka pārspīlēt ar gājēju pārejām nevajadzētu. Ir jāvērtē satiksmes kustība un nevajag pieradināt cilvēkus, ka viņi var braucamo daļu šķērsot tur, kur vēlas. Šādi paradumi var apdraudēt gājēja dzīvību un veselību.

Savukārt, runājot par lauku ceļiem, lielākās problēmas iezīmējas atkalas laikā. Mēs dzīvojam reģionā, kur ziemas sezonā var būt gan sniegs un lietus, gan ledus. Grants seguma ceļus ar sālīs maisījumu nedrīkst apstrādāt. Ja ir ilgstošāka atkala, lauku ceļi tiek skrāpēti.

Darbs, uzturot ceļus un ielas, ir nebeidzams. Tas prasa rūpes, nepārtrauktu plānošanu, uzturēšanu un atjaunošanu. Piemēram, nesen noasfaltēts ceļš pēc desmit gadiem ir jāatjauno.

rūpējas par savas atbildības ceļiem. Aizvadītajā gadā atjaunojot ceļus novadā, liels nopelns ir "Latvijas Valsts ceļiem". Mūsu uzdevums ir uzturēt kontaktus un komunicēt, lai „Latvijas Valsts ceļi" savos plānos pārkāpumi ir konstatēti katru gadu. Būtiski pārkāpumi, piemēram, ceļš ir neizbraucams vai ir izskalotas caurtekas utt., nav konstatēti. Tas nozīmē, ka teritorijās atbildīgie cilvēki ar šo darbu, manuprāt, tiek galā.

Tāpat kā līdz šim, ceļu ikdienas uzturēšana ir pagastu pārvalžu pārziņā, piemēram, greiderēšana, sniega tīrīšana, caurteku labošana, apauguma un krūmu tīrīšana ceļmalās. Pēdējie darbi reizēm mēdz būt sarežģītāk izpildāmi, jo jāseko līdzi nospraustajām robežām, lai, veicot krūmu tīrīšanu, *neiebrauktu* privātpersonas zemē. Reizēm tas rada asas diskusijas.

— Daudzu gadu garumā Madonas novada pašvaldība nāk pretī viensētās dzīvojošajiem un ziemas periodā tiek iztīrīti ceļi uz katru viensētu.

— Madonas novada bijušajā teritorijā šāds pakalpojums bijis jau izsenis. Pēc pēdējās reformas, kad Madonas novadam pievienojās Ērgļi, Lubāna un Cesvaine, šo pakalpojumu ieviesām arī šajās teritorijās. Galvenā motivācija, kāpēc tas tiek darīts — pilsētās un lielākos ciematos dzīvojošie saņem daudz vairāk pašvaldības pakalpojumu, piemēram, ietves, ielas, apgaismojumu, tāpat pašvaldības tiešais pakalpojums ir vieglāk sasniedzams. Savukārt laukos dzīvojošais tiešo pašvaldības pakalpojumu izjūt mazāk. Sniega iztīrīšana uz lauku viensētām ir viens no soļiem, ko pašvaldība var spert pretī viensētās dzīvojošajiem. Protams, vispirms tiek tīrīti nozīmīgāki ceļi, lai var izbraukt skolēnu autobusi, sabiedriskais transports utt. Tikai pēc tam tiek tīrīti ceļi uz viensētām.

— Šogad ziema lutina, un tikai retu reizi bijis jātīra sniegs, kas noteikti ļauj ietaupīt līdzekļus pagastu pārvaldēs...

— Pilsētā šajā ziemas sezonā tika tīrītas un kaisītas ielas un ietves. Tāpat arī pagastos, ziemas uzturēšanas darbi tika veikti. Sniega šobrīd nav, un tas mazliet priecē, ka līdzekļi mazliet ietaupās, tomēr ar bažām lūkojamies, kas notiek ar ceļiem. Grants seguma ceļiem šī ziema ir ļoti nepateicīga, un šajā periodā ceļi tiek ļoti bojāti.

Vērtējam situāciju, un ir autoceļi, kur jau ir uzstādītas mašas ierobežojumu ceļa zīmes. No vienas puses to vajadzētu darīt, no otras — saprotam, ka, ieviešot ierobežojumus ilgstošā periodā, tiek traucēta saimnieciskā darbība. Jautājums par ierobežojumiem ir dienas kārtībā, bet tas tiek rūpīgi izvērtēts, kurā brīdī ierobežojumus ieviest.

— Rūpējoties par ielām un ceļiem, pašvaldībā tiek īstenoti dažādi projekti. Vai arī šogad tiks kāds īstenots?

— Aizvadītā gada nogalē tika iesākti divi lieli projekti, kas ir asfalta seguma ieklāšana uz Kalsnavas arboretumu, kas ir viens no tūrisma galamērķiem. Savukārt otrs projekts ir rūpnieciskās zonas izbūves ietvaros. Tā ietver divas aktivitātes — rūpniecisko zonu un Cesvaines apvedceļu. Katrā administratīvajā teritorijā tiek plānota kāda aktivitāte, kas saistīta ar ceļu stāvokļa uzlabošanu — asfalta seguma atjaunošana, ielu dubulto virsmu apstrāde. Plāns darbiem ir sastādīts, ieceres atliek realizēt.

— Pēdējos gados dzirdams, ka vairāki valsts autoceļi tiek nodoti pašvaldību pārziņā. Vai tas neuzliek papildu slogu pašvaldībai un pagastu pārvaldēm?

— Tas nav process, kas ļoti iepriecina. „Latvijas Valsts ceļi" ir izvērtējuši savu saimniecību un ir saraksts ar ceļiem, ko piedāvā pārņemt pašvaldībām, tostarp arī Madonas novada pašvaldībai. Tie ir teju 300 kilometri. Rūpīgi izvērtējot, pārņēmām atsevišķus ceļus gan tepat pie pilsētas, gan pagastos un tikai pavisam nelielu daļu. Saimniecība paliek lielāka, kas uzliek papildu pienākumus un slodzi.

— Drošas ceļu satiksmes pamatā noteikti ir sakārtoti ceļi. Šobrīd daudziem sāpe ir autoceļš P30. Lai gan tas ir valsts ceļš, varbūt savs vārds tā atjaunošanā ir arī pašvaldībai?

— Autoceļa posms no Inķēnkalna līdz Madonai ir projektēšanas stadijā. Kad darbi tiks uzsākti, šobrīd vēl nevaru pateikt. Šis ceļa posms nav aizmirsts, to varu apliecināt.

Šis ir vienīgais ceļš, kurš ved prom no Madonas un nav rekonstruēts. Noteikti tuvākajos gados arī šis ceļa posms iegūs jaunu segumu.

> „Katrā administratīvajā teritorijā tiek plānota kāda aktivitāte, kas saistīta ar ceļu stāvokļa uzlabošanu."

— Minējāt, ka, aptverot visu novadu, pašvaldības pārziņā ir aptuveni 1600 km ceļu.

— Tie iedalās trīs lielākās grupās, bet kopējais kilometru daudzums ir liels. Protams, ja novadam pievienosies Varakļāni, kilometru skaits augs. Lielākā rūpe par ceļu uzturēšanu ir attiecīgo teritoriju pagastu pārvalžu vadītājiem kopā ar īpašumu uzturēšanas nodaļu vadītājiem. Savukārt projektus un lielāku investīciju piesaistīšanā palīdzēju sniedz pašvaldības Projektu ieviešanas nodaļas darbinieki.

— Atskatoties uz aizvadīto gadu, daudz darbu tika paveikts, gan atjaunojot ielas Madonā, gan ceļus pagastos.

— Gan valstī, gan pašvaldībā iekļautu tos autoceļus, kas mums šķiet prioritāri un svarīgi. Par pašu ceļiem, protams, rūpējamies mēs paši.

— Kā līdz šim pagastu pārvaldēs ir veicies ar pašvaldības ceļu uzturēšanu?

— Ik gadu valsts autoceļu inženieris brauc apsekot pašvaldības ceļus katrā teritorijā. Pēc tam tiek saņemti apsekošanas atzinumi, kuros ir konstatētas problēmsituācijas, kas ir jānovērš. Pozitīvākais ir tas, ka lielas un būtiskas epizodes nav konstatētas. Lielākoties ir nekorekti aizpildīta dokumentācija, kas attiecas uz mērķdotācijas izlietojumu, kādu šķību ceļa zīmi, zīmi, kas uz mazāk svarīga ceļa ir aizsegta ar krūmu. Tāda rakstura

Iedzīvotājiem rūp ceļi un to stāvoklis

Ceļi un to stāvoklis visvairāk rūp tiem cilvēkiem, kuri ikdienā tos izmanto, lai dotos savās gaitās. Jau vairāku gadu garumā iedzīvotājus satrauc ceļš Meirāni—Degumnieki—Zvidziena. Ošupes pagasta iedzīvotāja Dace Kalniņa pirms diviem gadiem rīkojās, un kopīgi tika savākti 2000 parakstu, lai šis ceļš tiktu remontēts. Diemžēl ceļa kvalitāte tikai pasliktinās.

— Paraksti ir vākti vairākkārt, bet nekas nav uzlabojies. Šis ceļš ir briesmīgs. Aizvadītajā gadā tika veikta greiderēšana, kā rezultātā no malām tika izcelti akmeņi, kas ļoti apgrūtināja pārvietošanos pat ar auto, kas nav zemi. Rūpēs par ceļu, arī mūsu pašu drošību un ērtumu, pārvietojoties pa to, vērsāmies pie sabiedrības. Interneta vidē ievietojām informāciju par ceļa reālo stāvokli. Tobrīd tikām pamanīti un ieradās atbildīgie un uzgāza kravu ar granti, nostūma grāvīšus, lai uz ceļa nestāv ūdens, bet lielākos akmeņus nolasīja.

Vēl kāda problēmsituācija — ir caurteka, kur regulāri iegrūst zeme, izveidojot pamatīgu bedri. Protams, bedre tiek aizbērta ar granti, bet pēc laika grants ir aizplūdusi grāvī. Tas ir apsmiekls, — pauž Dace Kalniņa. — Dabā tas ir viens ceļš, dokumentācijā izrādās, ka tie ir divi ceļi. Pirms laika tika solīts, ka ceļu apstrādās ar pretputekļu materiālu, rezultātā — tika nobērta grants kārta tikai pusei ceļa. Posmam līdz ezeram nekas tāds netika darīts. Kad pēdējo reizi vācām parakstus, no atbildīgajām iestādēm saņēmām atbildi, ka šim ceļam ir garantija un nekādi remonti netiks veikti. Diemžēl neviens gan neatbildēja, vai garantijas ietvaros nebūtu jāsalabo vismaz caurteka un šis caurums? Cilvēki, kas ikdienā pārvietojas pa šo ceļu, bistamākās vietas pārzina, bet, ja brauks kāds, kas ceļu nezina, var *saskādēt* arī savu automašīnu. Ceļš ir bīstams, īpaši no tā viedokļa, ka tas ir atzīmēts kā veloceļš. Mums ar meitu ļoti patīk braukt ar velosipēdiem, taču esam konstatējušās, ka pa šo ceļu ir grūti pabraukt, jo akmeņi apgrūtina pārvietošanos, savukārt automašīnas, īpaši smagie transportlīdzekļi tos paceļ un akmeņi lido pa gaisu. Riteņbraucēji ir pilnīgi neaizsargāti. Skumji, ka attiekšme pret laukos dzīvojošajiem ir tik vienaldzīga, un joprojām ceļš nav sakārtots, lai būtu droši pārvietoties gan ar automašīnām, gan velosipēdiem, gan kājāmgājējiem.

„Kopumā vērtējot situāciju gan uz valsts autoceļiem, gan pašvaldības ceļiem, būšu optimists un teikšu, ka kopējā situācija mūsu novadā ir apmierinoša," uzskata Aigars Šķēls.

Gan pilsētā, gan lauku teritorijās policijas klātbūtne ir jūtama

Par drošu ceļu satiksmi ik dienas gādā Valsts policija, veicot satiksmes uzraudzību gan pilsētās, gan lauku teritorijās. Valsts policijā liela uzmanība tiek pievērsta arī preventīvajam darbam.

Valsts policija drošību uz ceļiem uzrauga ik dienu.

Katru nedēļu Reaģēšanas nodaļai tiek uzdoti virzieni, kuros pastiprināti tiek strādāts. Vienu nedēļu akcents tiek likts uz riepām, citu — uz drošības jostu lietošanu, bet paralēli tam, nepārtraukti tiek uzraudzīta ceļu satiksmes drošība. Lai veiktu uzraudzību, izmanto gan trafarētās, gan netrafarētās automašīnas, vasaras sezonā arī motociklus. Tāpat tiek izmantoti droni, savukārt automašīnas aprīkotas ar augstas kvalitātes iekārtām un kamerām, kas ļauj pārkāpēju saukt pie atbildības, pat neapturot automašīnu.

Taujājot, cik droša ceļu satiksme ir Madonas novada teritorijā, VP Vidzemes reģiona pārvaldes Dienvidvidzemes iecirkņa priekšnieka vietnieks, Reaģēšanas nodaļas priekšnieks, pulkvežleitnants **Aleksandrs Suškins** iezīmē: — Teikšu, ka ceļu satiksme ir droša. Vērtējot kopumā, ceļu satiksmes negadījumu ar cietušajiem vai bojā gājušajiem nav. Neraugoties uz sezonu, autovadītāji bieži vien pārkāpj atļauto braukšanas ātrumu. Ikdienišķi pārkāpumi, kuriem veltām lielu vērību, ir drošības jostu nelietošana, auto krēsliņu neizmantošana, pārvadājot bērnus. Tomēr jāatceras, ka dzīvība ir nenovērtējama un neērtības, kas citiem asociējas ar krēsliņa vai drošības jostas lietošanu, ir jāpieciešs. Trešā būtiskākā tendence — mobilo telefonu lietošana pie automašīnas stūres. Ļoti aktuāla problēma joprojām ir sēšanās pie stūres alkohola reibumā. Lielākoties alkohola koncentrācija pārsniedz 1,5 promiles, un tā jau ir kriminālatbildība. Šos vadītājus nebaida ne kriminālatbildība, ne automašīnas konfiskācija vai mašīnas vērtības apmaksa. Diemžēl dzērumā brauc gan vīrieši, gan sievietes. Ziemā vairāk iezīmējas agresīva braukšana jeb *saulīšu griešana*, apzinātu sānslīžu radīšana. Savukārt vasaras sezonā ceļu satiksmē atgriežas motociklu, motorolleru, velosipēdu vadītāji. Pēdējo gadu tendence — elektroskrejriteņi un to vadītāju pārgalvība. Bieži notiek ceļu satiksmes negadījumi, kuros elektroskrejriteņa vadītājs saskrienas ar gājēju vai citu transportlīdzekli. Savukārt dienas tumšajā laikā gājēji pārvietojas, neizmantojot atstarojošās vestes vai citus atstarojošus elementus. Par laimi, reti, bet diemžēl notiek ceļu satiksmes negadījumi, kuros tiek notriekti gājēji vai velosipēdisti.

Pārvietojoties pa ceļiem, īpaši lauku reģionos vai mežu apvidos, autovadītājiem nereti nākas sastapties ar meža zvēriem. Ne vienmēr izdodas izvairīties no sadursmes. Aleksandrs Suškins pastāsta: — Pārsvarā meža dzīvnieki aktīvi ir diennakts tumšajā laikā. Jāteic, ka katru dienu gadās pa kādam notikumam, kad notiek sadursme ar meža dzīvnieku. Ziemas periodā, kad ceļi tiek apstrādāti ar sāls maisījumu, dzīvnieki sastopami biežāk, jo nāk to laizīt. Pārsvarā tie ir aļņi vai brieži. Vasaras periodā biežāk sadursmes notiek ar stirnām. Laimīgā kārtā ceļu satiksmes negadījumi ir bez smagām sekām.

Jautājot, cik liela nozīme ir ceļu stāvoklim un vai tas ietekmē autovadītāju paradumus pie stūres, Reaģēšanas nodaļas priekšnieks teic: — Salīdzinot ceļu segumu, piemēram, posmu no Madonas uz Vecpiebalgu, kas vēl nav atjaunots un segums ir slikts stāvoklī, autovadītāji ātrumu ievēro, savukārt uz ceļiem, kas ir atjaunoti un segums ir lieliskā stāvoklī — ātrums ir lielāks. Savukārt ziemas periodā, īpaši kā šogad, kad laikapstākļi ir ļoti mānīgi, nozīme ir arī ceļu uzturēšanai. Ja ceļš netiek savlaicīgi notīrīts vai nokaisīts, ātrums var nebūt noteicošais, kāpēc rodas ceļu negadījumi. Laikapstākļos, kad veidojas atkala, ļoti daudz saņemam izsaukumus tieši uz ceļu satiksmes negadījumiem, kas notikuši uz ceļiem ar grants segumu. Protams, nozīme ir arī riepām. Regulāri ar Ceļu satiksmes drošības direkciju veicam reidus. Statistika rāda, ka cilvēki ignorē faktu, ka riepām jābūt ar atbilstošu protektoru un paredzētām ziemas sezonai. Diemžēl cilvēki brauc ar neatbilstošu protektora dziļumu, un tas nepavisam neveicina satiksmes drošību. Tā ir cilvēku attiekšme pret savu un citu dzīvību. Riepas ir jāliek laicīgi, un pavasarī noteikti nevajag steigties ar to nomaiņu. Laikapstākļi ir ļoti mainīgi. Svarīgi, lai cilvēki paši parūpējas par savu un citu ceļu satiksmes dalībnieku drošību.

Pārvietošanās iespējas pakļautas laikapstākļiem

Ziema un pēc tam sekojošais pavasaris nereti ir liels izaicinājums autovadītājiem un cilvēkiem, kas dzīvo attālāk no pilsētas un pagastu centriem. Šie cilvēki un viņu pārvietošanās iespējas ir ļoti pakļautas laikapstākļiem. Visbiežāk tie ir aizputinātie un slidenie ceļi. Tāpat kūstošais sniegs un ilgstošas lietavas ceļus padara neizbraucamus.

Lauku ceļi pavasaros un rudeņos kļūst neizbraucami, radot izaicinājumu autovadītājiem.

Pirms diviem gadiem Ļaudonas pagasta iedzīvotāja, SIA „Burkāniems" saimniece Ruta Grauduža ar ģimeni un arī tuvāk un attālāk dzīvojošie kaimiņi tika atrauti no ārpasaules. Gan pašvaldības, gan valsts autoceļš, kas ikdienā tiek mērots, lai nokļūtu savās gaitās, bija pārvērties dubļu jūrā un nebija izbraucams.

Tolaik Ruta Grauduža stāstīja, ka ceļš ir sliktāks nekā citus gadus un tā stāvokli pamatīgi pasliktinājuši laikapstākļi, izveidojot neizbraucamu dubļu jūru. Tobrīd pārņēma sajūta, ka tur dzīvojošie pavisam atslēgti no pasaules. Kaimiņi, kas dzīvo tuvāk galvenajiem autoceļiem, kaut kā nebūt tika savās gaitās, tomēr tālāk dzīvojošajiem izkļūšana no mājas nebija iespējama. Tolaik bija satraukums arī par situāciju, ja kādam tur dzīvojošajam nepieciešama mediķu vai glābšanas dienestu palīdzība. Vai būs iespēja nokļūt uz izsaukumu un sniegt nepieciešamo palīdzību.

Arī šogad laikapstākļi nemaz nelutina tos cilvēkus, kuriem ikdienā jāpārvietojas pa ceļiem ar grants segumu vai lauku un mežu ceļiem. Lai arī sniegs bijis minimāls un nedraud kušanas laikā radītie izaicinājumi, tomēr ilgstošais mitrums un lietus nesaudzē šos ceļus. Ruta Grauduža, atminoties notikumus pirms diviem gadiem, teic, ka šobrīd, lai gan ceļi nav ideāli, tomēr ir izbraucami.

— Tāpēc ka ziema šogad īsti nav bijusi, ceļš nav daudz cietis un ir izbraucams. Tāpat iespēju robežās tas tiek uzturēts, veicot arī greiderēšanas darbus, lai neveidotos dziļas rises. Aizvadītajā gadā sliktākajās vietās tika bērta grants. Uzmanības centrā neesam, bet, regulāri atgādinot par šo ceļu, kaut kas tiek darīts, — pastāsta Ļaudoniete. — Šobrīd izbraukt varam. Bērni var nokļūt skolā, arī pie kaimiņiem piena mašīna iebraukt var. Dubļi ir, veidojas arī dziļākas rises. To ļoti ietekmē mitrie laikapstākļi. Kad nelija lietus, ceļš bija jau nedaudz apžuvis.

Ruta gan uzsver, ka neatkarīgi no vietas, kur izvēlas dzīvot — vai tā ir pilsēta, pagasta centrs vai attālāka lauku viensēta, par ceļiem un to stāvokli ir jārūpējas.

— Iepriekš jau saņēmu atgādinājumu, ka nedrīkst aizmirst, kur dzīvoju. Tāpat bija ieteikums iegādāties džipu. Vai tas ir risinājums? Protams, jāņem vērā, ka dzīvojam apvidū, kur ir meži. Tiek veikta mežizstrāde, un smagās automašīnas bieži vien šos ceļus sagandē. Laiku pa laikam tiek uzstādītas masas ierobežojošās zīmes, bet ne visi tās ievēro. Arī šobrīd zīme ir uzstādīta. No malas varētu šķist, ka mūsu šeit nav daudz, bet ceļš ir noslogots pietiekami. Šo ceļu izmanto, gan lai nokļūtu Jēkabpilī, gan braucmednieki, gan notiek mežizstrāde, ceļš ir pietiekami noslogots, un nav tā, ka to izmantojam tikai mēs, kuri tur dzīvojam, — teic Ruta Grauduža un dalās novērojumos, kam būtu jāpievērš uzmanība, lai ceļš būtu izbraucams arī nelabvēlīgo laikapstākļu ietekmē. — Viens liels mīnuss ceļiem, īpaši vecajiem, ir tas, ka nav grāvju vai tie sen nav iztīrīti. Līdz ar to ceļš ir kā grāvis, kur krājas ūdens. Otra lieta — ceļa malas ir augstākas nekā pats ceļš. Protams, mēs apzināmies, ka lauki kļūst tukšāki visā valstī. Vai kāds ir ieinteresēts ieguldīt līdzekļus ceļos, pa kuriem retu reizi kāds izbrauc? Prioritāte noteikti nav lauki. Šobrīd gan nevaram sūdzēties, ka mēs būtu aizmirsti. Ziemās, kad ir sniegs, ceļš tiek iztīrīts, tāpat citos gadalaikos — nogreiderēts. Jācer, ka situācija nepasliktināsies un ceļš būs izbraucams, un nenonāksim situācijā kā pirms diviem gadiem, kad bijām nošķirti no pasaules un vairākas nedēļas palikām mājās, gaidot, kad situāciju uzlabosies, būs iespējams veikt ceļa sakārtošanas darbus.

Atvērumu sagatavoja AGRITA NUSBAUMA-KOVAĻEVSKA, izmantoti AGRA VECKALNIŅA foto un foto no personiskā arhīva

MAF Mediju atbalsta fonds

Projektu finansē Mediju atbalsta fonds no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem.

Par pielikuma "Vērtējam kopā!" saturu atbild SIA "Laikraksts STARS".

#SIF_MAF2024